

Drahí bratia a sestry, pri príprave na krst v pôstnom období cirkev odovzdáva katechumenom modlitbu Pána ako dar, ktorý sa zveruje tým, ktorí boli jej hodní, teda preskúšaní cirkvou, že môžu prosiť od Pána a Cirkvi dar Ducha Svätého, to jest, ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme Abba, Otče.

To, čo si uvedomujú adepti na krst, teda tzv. katechumeni, to my, ktorí sme boli pokrstení v detstve, si uvedomujeme a máme uvedomovať po krste. Dnes hlavne sa zameriavame na dar modlitby, dar modlitby Pána. Sv. Cirkev nám ponúka výklad tejto modlitby v katechizme Katolíckej Cirkvi, a to v štvrtej časti o modlitbe. Každý si môžeme v internete na kbs.sk nájsť tento text katechizmu a prečítať si ho. Cirkev pokladá modlitbu Pána za vzor každej modlitby. V nej nás učí sám

Spasiteľ správne sa modliť. Prosiť o tie naozaj nevyhnutné potreby nášho života. Človek, keď sa modlí, tak ho k tomu väčšinou dotlačí nejaká bieda alebo túžba po niečom, čo by chcel dosiahnuť alebo vlastniť. Avšak človek podriadený silám tohto sveta a svojho tela zabúda často krátko prosiť od Všemohúceho Boha Otca to, čo mu naozaj treba, bez čoho sa naozaj stáva chudákom, biednym a nešťastným človekom.

Preto v tejto modlitbe hneď na začiatku nás Pán učí obracať sa s vierou na toho, ktorý je našim skutočným Otcom, ktorý nás miluje, ktorý je mocný a schopný všetkého. „**Otče náš.**“ Modlitba nás učí nielen prosiť, ale ho na začiatku vždy oslavovať, aby človek nezabúdal len prosiť, ale aj ďakovať a oslavovať toho, ktorý nám toľko dáva.

Potom nás Ježiš učí prosiť o milosti k svätosti života. „**Posväť sa meno tvoje.**“ Preto aj dnes za najdôležitejší dar a potrebu nášho života nám Ježiš ukladá prosiť o Ducha Svätého. Lebo Duch Svätý je ten, ktorý posväcuje naše srdcia, ktorý nás robí svätými. Nie na základe našich zásluh, našej svätosti, ale svätosti toho, ktorý za nás zomrel a vstal zmŕtvych. Ved’ „kto nemá Ducha Svätého nie je Jeho“, teda nepatrí Kristovi.

Ďalej nás Pán učí prosiť o príchod Božieho kráľovstva do nášho života a do srdc ľudí. „**Príď kráľovstvo tvoje.**“ Kráľovstvo lásky, spravodlivosti a pokoja. To znamená nestačí len dostať stav posväcujúcej milosti, teda Kristovej svätosti. Ale máme si vyprosovať milosť, aby sme si ju zachovali, v tejto svätosti rástli a osvojovali si známky Kristovho kráľovstva.

Modlitbou Pána si máme ďalej osvojiť a pripomínať Otcovu vôľu, ktorú máme uvádzať do svojho života. „**Buď vôľa tvoja.**“ Pripomíname si, že Otcovu vôľu máme hľadať, poznávať a potom ju z čej sily uskutočňovať. Lebo je to jediná cesta k tomu pravému šťastiu.

Ďalej si máme vyprosovať na každý deň chlieb života. „**Chlieb náš každodenný daj nám dnes.**“

Okrem pozemského chleba, o ktorý sa stará tiež Boh, si máme uvedomovať, že pravý chlieb zostupuje z neba, dáva ten pravý život a dáva nám ho Syn človeka. Kristus je tým pravým chlebom. A mali by sme ho prijímať každý deň, lebo každý deň má dosť svojich starostí a problémov a k tomu potrebujeme patričnú silu na konanie dobra. Okrem eucharistického chleba je tým pravým chlebom aj Božie slovo, ktoré čítame, rozjímame nad ním a potom sa ho snažíme uskutočňovať.

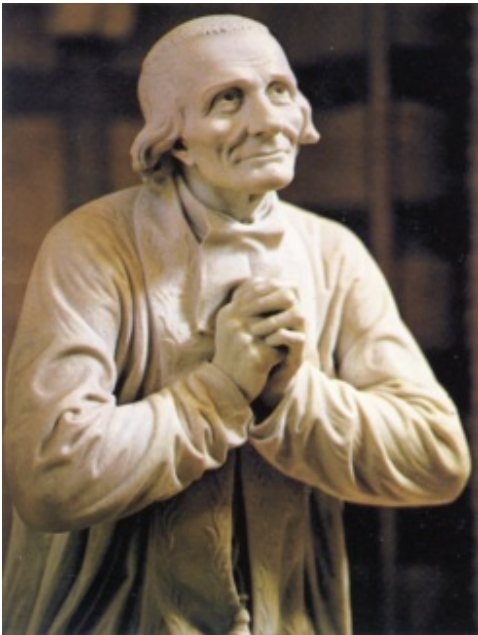
Ďalej si máme pripomínať, že každý deň hrešíme, a preto potrebujeme odpustenie hriechov. „Odpusť nám naše viny.“ Prosíme, aby nám bolo odpustené, aby sme neustále žili v priateľstve s Bohom. A keby sme Pána urazili nejakým ťažkým hriechom, tak jeho odpustenie máme hľadať čím najskôr vo sviatosti zmierenia.

Ďalej si máme pripomínať a zároveň vyprosovať silu k odpusteniu všetkým, ktorí sa akýmkoľvek prehrešili voči nám, lebo iba vtedy môžeme odpustenie o Pána. „Ako i my odpúšťame svojim vinníkom.“

Ďalej si máme pripomínať, že na nás vplýva aj zlo, predovšetkým Zlý Duch, ktorý nás pokúša k hriechu. Preto máme prosiť u Pána ochranu pred Zlým, a zároveň silu nepodľahnúť silným pokušeniam a klamstvu a navádzaniu zo strany Zlého. Musíme o to stáť a o to veľmi prosiť, aby Zlý nad nami nezvíťazil, ale aby nás Pán pred ním ochraňoval a neustále každý deň od neho odoháňal.

To je Modlitba Pána, ktorá nám sprostredkuje nielen to, za čo sa máme modliť, ale aj čo máme považovať vo svojom živote za prvoradé, teda dôležité.

Modlime sa drahí bratia a sestry modlitbu Pána vrúcne, nábožne a hlavne s vierou, aby sme si mohli zachovať dôstojnosť Božích detí. Veď Božie slovo nám pripomína, že my ani nevieme, ako sa máme správne modliť, ale Duch Svätý nás učí modliť sa a prihovára sa za nás svojim nevysloviteľným vzdychaním.

Dnes nás Ježiš povzbudzuje tiež k viere pri modlitbe, že to, o čo prosíme budeme mať, ak sa budeme modliť s ozajstnou vierou, s naliehaním a vytrvalo a predovšetkým s čistým srdcom. Takto povzbudzoval aj svojich farníkov arský farár sv. Ján Mária Vianney: „Veľa ráz myslím na toto: Keď prichádzame klaňať sa Pánovi, dosiahli by sme všetko, o čo žiadame, keby sme prosili so živou vierou a s celkom čistým srdcom.“

Teda v krste sme dostali dar modlitby. Preto využime na to aj túto svätú omšu a poprosme, čo potrebujeme od Pána. V modlitbe sme tak blízko k dosiahnutiu toho, čo potrebujeme a po čom túžime. Len si ešte raz pripomeňme, že máme hľadať najprv to Božie kráľovstvo a to ostatné sa nám pridá automaticky.

Radi sa modlime. Milujme obzvlášť modlitbu Pána. Podľa tradície sa cirkev modlí túto modlitbu trikrát, ráno v ranných chválach, potom pri svätej omši a večer pri večerných chválach. Vy sa ju pomodlite aspoň ráno a večer. A tento týždeň sa ju modlime nie automaticky a rýchlo, ale pomaly, uvedomujúc si, čo hovoríme, čo prosíme, aby sme si pripomenuli dnešný výklad tejto vzácnej Kristovej modlitby a modlili sa k Bohu naozaj v duchu a Pravde, lebo iba takých ctí Otec nebeský, ako to učil Ježiš Samaritánku pri Jakubovej studni. Amen.